

عنوان مقاله:

رابطه بین ابعاد چشم انداز زمان و ریسک پذیری در جوانان شهر اصفهان

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی دانش و فناوری علوم تربیتی مطالعات اجتماعی و روانشناسی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

غزل کیانی

مهری رضایی

خلاصه مقاله:

هدف از انجام پژوهش حاضر بررسی رابطه بین ابعاد چشم انداز زمان و ریسک پذیری در جوانان شهر اصفهان بود. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه جوانان ساکن شهر اصفهان بود که تعداد ۱۵۰ نفر از آنها به صورت در دسترس به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. در این پژوهش از دو پرسشنامه چشم انداز زمانی فرم کوتاه زیملاردو، و پرسشنامه ریسک-پذیری ترامن (۲۰۰۷) استفاده شد. برای تحلیل داده ها از شاخص های آمار توصیفی مناسب و نیز ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد. نتایج بدست آمده نشان داد که بین گذشته گرایی منفی، حال گرایی مثبت، حال گرایی منفی باریسک پذیری رابطه مثبت معناداری وجود داشت ($P < 0/05$). اما بین گذشته گرایی مثبت، آینده گرایی مثبت، آینده گرایی منفی با ریسک پذیری رابطه معناداری وجود نداشت ($P > 0/05$). بنابراین می توان بر اساس مداخله هایی در این باره همچون آموزش چشم انداز زمان بر ریسک پذیری جوانان و تبعات بعدی آن اثرگذار بود.

کلمات کلیدی:

چشم انداز زمان، ریسک پذیری، جوانان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1237492>

